

In het tijdperk van Java, .NET, component based development en UML is objectoriëntatie opnieuw in het centrum van de belangstelling komen te staan bij organisaties. En terecht. Objectoriëntatie en de omliggende technologieën kunnen voor organisaties veel betekenen.

Objectoriëntatie is manier van denken

Maar objectoriëntatie wordt nog lang niet overal begrepen. De introductie van het paradigma in dergelijke organisaties is niet eenvoudig, en behelst veel meer dan de keuze voor een nieuwe programmeertaal, zoals eerder Java en nu weer .NET. Objectoriëntatie is voor vijftien procent een nieuwe manier van denken en slechts voor vijf procent nieuwe technologie, zegt Richard T. Dué in de pakkende inleiding van zijn boek *Mentoring Object Technology Projects*. De auteur slaat de spijker op de kop. Objectoriëntatie wordt nogal eens binnengehaald als silver bullet voor een lange reeks aan problemen in organisaties, zoals een magere performance van systeemontwikkelafdelingen of de onmogelijkheden legacy-applicaties te ontsluiten. Daarbij wordt echter over het hoofd gezien dat transformeren naar objectoriëntatie veel meer omvat, zoals opleiden, mentoring, keuze voor een nieuwere -wellicht agile- systeemontwikkelmethode, en een lange reeks aan te beheersen technieken. Zo'n transformatie is vooral een culturele omslag voor organisaties.

Het boek *Mentoring Object Technology Projects* gaat in op deze problematiek. Verwacht echter geen boek over objectoriëntatie. In het boek komt geen use case of class diagram voor. Natuurlijk legt de auteur

keurig, maar compact, de begrippen uit die bij objectoriëntatie al snel de revue passeren, maar dit boek gaat vooral over het implementeren van het paradigma in organisaties en projecten. Het boek is ook niet bedoeld voor architecten, ontwerpers en ontwikkelaars, maar zal vooral projectmanagers aanspreken. Zo gaat het in op het verbeteren van de productiviteit van projecten, gebruikmakend van objecttechnologie, en op het meetbaar maken van projecten en productiviteitsverbeteringen. Vervolgens geeft Richard T. Dué een overzicht van de mogelijkheden en valkuilen bij het management van dergelijke projecten, uiteenlopend van tactieken voor projectmanagement tot het inzetten van systeemontwikkelmethoden en de diverse technieken en gereedschappen. Opvallend voor de insteek die de auteur kiest is dat *Mentoring Object Technology Projects* bijvoorbeeld nauwelijks bekende technieken als use cases, CRC en patterns uitlegt, maar vooral ingaat op de toepasbaarheid ervan.

Het ietwat droge boek eindigt met de uitwerking van een korte case, waarbij kort de inzet van bovenstaande technieken aan bod komt. Daarbij lijkt het alsof Dué opzettelijk de grafische representaties van de modelleertechnieken vermijdt, waar-

schijnlijk met zijn doelgroep in het achterhoofd. Saillant detail is dat de auteur de uitwerking van de case stopt bij de transformatie van ontwerp naar code. Ook eerder in het boek valt de ondergeschikte rol van programmeren al op. En dat terwijl de auteur in het allereerste hoofdstuk van *Mentoring Object Technology Projects* al waarschuwt voor het feit voor eenzelfde gebrek bij veel systeemontwikkelmethoden. Als geldig excuus kan de auteur overigens aanvoeren dat *Mentoring Object Technology Projects* bedoeld is om projectmanagers van projecten met objecttechnologie handvatten te bieden in het beheersen van hun projecten. Verwacht dan ook geen inleiding in de technologie voor managers, maar een in-depth verzameling technieken ter ondersteuning van de projectmanager.

Sander Hoogendoorn is partner bij Ordina en gespecialiseerd in moderne systeemontwikkeling (sander.hoogendoorn@ordina.nl).

Titel: *Mentoring Object Technology Projects*
 Auteur: Richard T. Dué
 Uitg.: Prentice Hall PTR, 2002
 ISBN: 0130347906
 Prijs ong. € 40,-